

ROMANIA

CURTEA DE APEL BRASOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia civilă nr. [redacted]

Dosar Nr. 13/64/2007

Ședința publică din 30 ianuarie 2007
Completul compus din:

- PRESEDINTE – [redacted] – judecător
 - [redacted] - președinte de secție
 - [redacted] - judecător
- Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Autoritatea Națională a Vămileor București împotriva sentinței civile nr. [redacted] octombrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. [redacted]

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 23 ianuarie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea depunerii de concluzii scrise și a deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de azi, 30 ianuarie 2007

CURTEA

Prin sentința civilă nr. [redacted] octombrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în

dosarul nr. 106, s-a admis acțiunea formulată de reclamanta SC [redacted] județ Brașov, în contradictoriu cu intimatele Autoritatea Națională a Vămirilor București și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și în consecință s-a anulat decizia nr. [redacted] emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesul verbal nr. [redacted] întocmit de intimata Direcția Regională Vamală.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut următoarele considerente:

Reclamanta [redacted] face parte din categoria întreprinderilor mici și mijlocii, care beneficiază de facilități vamale cu ocazia importării de mașini, utilaje și echipamente, în condițiile art. 22 din Legea nr. 133/1999, privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Conform art. 22 din actul normativ menționat, „Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”

Singura condiție pe care organul de control care a întocmit procesul - verbal nr. [redacted] o consideră nerespectată și pentru care a calculat reclamantei obligațiile vamale în sumă de [redacted] N, este aceea că utilajele importate nu ar fi fost achitate din fonduri proprii sau cu credite de la bănci românești sau străine.

Constatarea organului de control vamal este nejustificată, deoarece, din probele de la dosar, rezultă că, pentru plata importurilor în cauză, reclamanta a contractat un împrumut extern.

Astfel, din contractul de finanțare, de la fila 90 din dosarul de fond, rezultă că, pentru plata utilajelor în cauză, reclamanta a fost împrumutată cu suma de [redacted], care urma să fie rambursată în 48 luni, în rate de câte [redacted], cu dobândă, de către firma italiană [redacted].

Din analiza contractului respectiv, rezultă că acesta îndeplinește toate condițiile unui contract de credit bancar, împrumutul extern fiind monitorizat de Banca Națională a României.

Instanța de fond a apreciat că este lipsit de relevanță juridică, faptul că creditarea s-a făcut de o societate comercială și nu de o societate bancară, din moment ce creditul a fost folosit pentru plata importului respectiv, care îndeplinește, toate celelalte condiții legale, iar rambursarea creditului urma să se facă din fondurile proprii ale reclamantei.

Pentru aceste considerente instanța de fond a constatat că suma de [redacted] a obligații vamale, a fost calculată nejustificat și în consecință, a admis acțiunea reclamantei și a anulat actele contestate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen legal, recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov solicitând admiterea

să
cu
coi
mo
soc
baza
cont.
înche
aveat
desfă
Legea
este d
public
autoriz
contrac
presupu
și acord.

35

recursului și modificarea în tot a sentinței civile nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul Brașov în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată și menținerea atâta a procesului verbal nr. [redacted] întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov cât și a Deciziei nr. [redacted] 2006.2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov ca fiind temeinice și legale.

În motivare recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a arătat că instanța de fond în mod greșit a admis acțiunea reclamantei și a dispus anularea deciziei nr. [redacted] emisă de DGFP Brașov și a procesului - verbal nr. [redacted] încheiat de DRV Brașov, pe considerentul că este lipsit de relevanță juridică faptul că această creditare s-a făcut de o societate comercială și nu de o societate bancară, din moment ce creditul a fost folosit pentru plata importului respectiv, iar rambursarea creditului urma să se facă din fondurile proprii ale reclamantei.

În urma controlului ulterior, ce se poate efectua în termen de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, organul de control vamal a constatat că bunurile importate cu DVI [redacted] și [redacted] nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 22 din Legea nr. 133/1999, respectiv nu au fost achitate din „fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.” Astfel în baza art.144 și art. 148 din Legea nr. 141/1997, echipa de inspecție vamală a calculat drepturi vamale de import, în sumă totală de [redacted] lei reprezentând taxe vamale, majorări de întârziere aferente, TVA și majorări de întârziere aferente.

DGFP Brașov, prin adresa nr. [redacted] 2006, a solicitat B.N.R. să comunice dacă activitatea de creditare efectuată de societatea [redacted] cu sediul la Roma [redacted] nr. [redacted] se înscrie în sfera activității bancare conform prevederilor legale, întrucât SC [redacted] a fost monitorizată de BNR cu privire la derularea contractului de credit acordat de societatea finanțatoare.

Prin adresa nr. [redacted] BNR a comunicat faptul că, în baza prevederilor Circularei BNR nr. [redacted] 2009, în vigoare la data derulării contractului de împrumut, persoanele juridice și fizice nerezidente care au încheiat contracte de natura operațiunilor valutare de capital cu nerezidenții aveau obligația să notifice operațiunile respective indiferent de natura activității desfășurate de creditorii externi. Totodată s-a transmis că potrivit art. 3 pct. 1 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, activitatea bancară este definită astfel „atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordare de credite în cont propriu”

Conform statutului societății [redacted], aceasta nu era autorizată să realizeze o activitate bancară întrucât nu avea dreptul să contracteze împrumuturi și finanțări în scop public, iar activitatea bancară presupune tocmai atragerea de depozite și alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite pe cont propriu.

Faptul că după punerea în funcțiune a utilajelor, împrumutul a fost achitat din fonduri proprii nu poate conduce la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece sumele cu care s-au achitat instalațiile au fost puse la dispoziție de firma finanțatoare, iar ele nu se încadrează în categoria fondurilor proprii ale societății sau a fondurilor împrumutate de la bănci românești sau străine.

În cauză a mai declarat recurs, în termen legal, recurenta Direcția Regională Vamală Brașov solicitând admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței civile nr. , în sensul respingerii acțiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată

În motivare recurenta Direcția Regională Vamală Brașov a arătat că Legea nr. 133/1999 statuează o serie de condiții a căror îndeplinire se impune a fi cumulativă pentru ca operațiunile de import să fie efectuate sub incidența unui tratament tarifar preferențial în sensul scutirii de la plata taxelor vamale:

- întreprinderea să fie mică sau mijlocie,
- obiectul importului să fie constituit din mașini, instalații, echipamente industriale, know-how,
- importurile să fie realizate în scopul dezvoltării activității proprii de producție și servicii,
- bunurile importate să fie achitate din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine .

Caracterul cumulativ al acestor condiții este impus de lege, iar îndeplinirea parțială a acestora conduce la inoperabilitatea preferințelor tarifare.

Recurenta a mai susținut că aprecierea instanței de fond potrivit căreia „ este lipsit de relevanță juridică ” faptul că titularul de operațiune nu a îndeplinit o condiție impusă de lege nu se circumscrie exigențelor autorității judecătorești.

Recurenta a precizat că împrumutul trebuie să provină din credit obținut de la bănci, iar nu de la societăți comerciale.

Intimata SC , prin întâmpinare a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Brașov ca fiind pronunțată cu respectarea legii procesual civile și fiscale și a Legii nr. 133/1999.

Intimata a arătat că legiuitorul, prin art. 22 din Legea nr. 133/1997 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, a urmărit să sprijine întreprinderile mici și mijlocii în dezvoltarea activităților proprii de producție, acesta fiind scopul declarat al legii.

La data efectuării celor patru importuri, respectiv perioada aprilie - iulie 2001, societatea intimată a obținut anticipat avizul favorabil al Direcției Regionale Vamale Brașov de a introduce utilajele destinate producției proprii în exonerare totală de drepturi vamale, deci autoritatea vamală a efectuat un control de legalitate anticipat care a stabilit pe de o parte calitatea de IMM a societății

34

intimate, iar pe de altă parte îndeplinirea condițiilor pentru a beneficia de facilitățile conferite de art. 22 din Legea nr. 133/1999.

Destinația bunurilor importate nu a fost schimbată de la data importului și până la data efectuării controlului ulterior (cu cinci zile înainte de împlinirea termenului de cinci ani), aceste utilaje făcând parte și în prezent din mijlocele fixe ale societății.

Achitarea utilajelor s-a făcut ulterior importurilor, prin contractarea unui credit extern de la o societate comercială nebanară din Italia, în speță firma _____ această societate are în obiectul sau legal de activitate „contractarea împrumuturilor ipotecare și a finanțatorilor în general, cu unicul scop de a urmări obiectul social și în legătură strânsă cu acesta, nu în scop public și excluzându - se acumularea de câștig”. Finanțarea acordată de această societate nebanară, asimilată instituțiilor de credit, are următoarele caracteristici:

- se acordă în vederea dezvoltării activității de producție a SC _____ care urma să realizeze producție industrială de parchet și exportul acesteia în Italia,
- împrumutul s-a realizat fără dobândă,
- împrumutul se restituie din fonduri proprii ale SC _____
- împrumutul este în scop privat.

Instanța de fond a apreciat în mod logic și legal faptul că acest împrumut s-a realizat numai și strict cu avizul Băncii Naționale a României, care s-a pronunțat asupra legalității acestui împrumut.

Astfel, această creditare externă a fost asimilată creditelor bancare, deși provine de la o societate de credit nebanară, prin controlul de legalitate și supravegherea BNR.

Plata utilajelor printr-o finanțare externă aprobată de BNR rambursată din fonduri proprii, se circumscrie spiritului și scopului art. 22 din Legea nr. 133/1999, așa cum în mod corect a reținut instanța de fond în motivarea sentinței, arătând că finanțarea în cauză îndeplinește toate condițiile unui contract de credit bancar, împrumutul extern fiind aprobat și monitorizat de BNR.

Instanța de fond a stabilit în mod legal faptul că argumentul primordial constă în îndeplinirea condițiilor art. 22 din Legea nr. 133/1999 referitoare la catalogarea societății ca IMM, utilajele au fost și sunt destinate producției, iar achitarea lor s-a făcut finalmente din fonduri proprii, fiind secundar argumentul ca finanțarea intermediară s-a acordat de către o instituție de credit nebanară și nu de o bancă propriu-zisă.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța de control judiciar constată că recursurile promovate de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Autoritatea

Națională Vamală – Direcția Regională Vamală împotriva sentinței civile nr. ... decembrie 2006 a Tribunalului Brașov sunt întemeiate în parte.

Intimata SC ... a contestat decizia nr. ... emisă de recurenta DGFP Brașov prin care a fost respinsă contestația formulată pentru sumele de ... reprezentând taxele, ... ei reprezentând majorări de întârziere aferente taxelor vamale, ... lei reprezentând TVA și ... ei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, precum și procesul – verbal de control nr. ... încheiat de Direcția Regională Vamală Brașov, prin care s-au stabilit în sarcina sa sumele menționate anterior.

Aceste sume au fost stabilite de organele vamale de control cu ocazia controlului ulterior care a vizat verificarea operațiunilor de import definitiv conform Legii nr. 133/1999 derulate în perioada 2001- 2002 de către intimata

Organele de control vamal au constatat că nu au fost respectate prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 bunurile importate de intimată nefiind achitate din „fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”. Pe cale de consecință organele vamale de control au stabilit în sarcina intimitei obligația de a achita taxe vamale, TVA, precum și majorări de întârziere aferente acestora.

Potrivit art. 22 din Legea nr. 133/1999 „întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”.

În speță intimata a încheiat un contract de finanțare cu o societate comercială italiană la data de 15 iulie 2001 (filele 90, 91 dosar ...). Părțile din acest contract sunt finanțator și beneficiar, iar din interpretarea clauzelor acestui contract rezultă că acesta are o natură judiciară diferită contractului de credit, finanțatorul fiind interesat să finanțeze investițiile de transformare a producției intimitei. De altfel „finanțatorul” este o societate comercială străină, iar nu o bancă străină, astfel cum prevede art. 22 din Legea nr. 133/1999.

Curtea constată că în mod corect organele vamale de control au reținut că intimata nu a respectat dispozițiile art. 22 din Legea nr. 133/1999 pentru a beneficia de scutire de la plata taxelor vamale și a TVA pentru bunurile importate.

Pe cale de consecință rezultă că intimata datorează aceste taxe vamale și TVA.

Referitor la „majorările de întârziere” aferente acestor taxe Curtea constată că acestea au fost stabilite în mod nelegal.

} 2

În perioada în care au fost realizate importurile de către intimată, respectiv 2001-2002 era în vigoare Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

Principiul „tempus regit actum” statuează că o situație juridică produce acele efecte (obligații) care sunt prevăzute de legea civilă în vigoare la data producerii ei.

Potrivit art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997, „când la controlul vamal ulterior se constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală după determinarea taxelor vamale cuvenite ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale”.

Din interpretarea acestor prevederi rezultă că majorările de întârziere se datorează și se calculează numai după împlinirea termenului de 7 zile de la data comunicării diferenței de taxe către importator.

În speță aceste taxe au fost stabilite și comunicate intimății cu ocazia încheierii procesului – verbal nr. ... către Direcția Regională Vamală Brașov.

Pe cale de consecință, rezultă că majorările de întârziere cuprinse acest proces – verbal sunt nedatorate.

Potrivit dispozițiilor art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997, intimata ar datora eventual majorări de întârziere în cazul în care nu ar achita datoria vamală în termen de 7 zile de la data comunicării acestora.

Pentru aceste considerente, Curtea, constată că instanța de fond a făcut o greșită interpretare a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 133/1999, în speță fiind incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct.9 Cod procedură civilă.

Astfel, curtea va admite în parte, în temeiul art. 312 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă, recursurile declarate de recurențele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Autoritatea Națională Vamală – Direcția Regională Vamală Brașov împotriva sentinței civile nr. ... octombrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. ..., va modifica în parte sentința recurată, în sensul că va anula în parte decizia nr. ... emisă de DGFP Brașov și procesul - verbal nr. ... întocmit de DRV Brașov cu privire la majorările de întârziere aferente taxelor vamale și TVA și va exonera intimata reclamantă de plata sumei stabilite de ... reprezentând aceste majorări de întârziere.

Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Admite în parte recursurile declarate de recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, B – dul M Kogălniceanu, nr. 7 și Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Regională Vamală – Brașov împotriva sentinței civile nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul Brașov - secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted]

Modifică în parte sentința atacată în sensul că:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta [redacted] în contradictoriu cu pârâtele recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov.

Anulează în parte decizia nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesul - verbal nr. [redacted] încheiat de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov cu privire la majorările de întârziere aferente taxei vamale și taxei pe valoarea adăugată.

Exonerează reclamanta la plata sumei totale de [redacted] reprezentând majorări de întârziere aferente taxei vamale și taxei pe valoarea adăugată.

Fără cheltuieli de judecată.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 ianuarie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER.

Red. [redacted] 2007
Dact [redacted] 2007-2ex
Red inst. fond. [redacted]